

DOSSIER DE PREMSA
CAT

catalonia in Venice

Paper

Claudia Pagès Rabal

Tears

9.05 — 22.11.2026

Docks Cantieri Cucchini
San Pietro di Castello 40A
30122 Venezia

A cura d'Elise Lammer

papertears.llull.cat

llull institut
ramon llull

**Organitzat per l'Institut Ramon Llull
Comissariat per Elise Lammer****Evento Collaterale de la 61a Exposició Internacional
d'Art de la Biennale de Venècia**

L'Institut Ramon Llull presenta **Catalonia in Venice: Claudia Pagès Rabal, *Paper Tears*** a la 61a Exposició Internacional d'Art – La Biennale di Venezia.

La instal·lació, comissariada per Elise Lammer, es podrà visitar del 9 de maig al 22 de novembre als Docks Cantieri Cucchini de San Pietro di Castello.

Sobre nosaltres

Institut Ramon Llull

Com a institució pública dedicada a la promoció internacional de la llengua i la cultura catalanes, l'Institut Ramon Llull produeix i organitza la participació de Catalunya i les Illes Balears als Event Collaterals de la Biennale de Venècia. És present a la Biennale d'Art des del 2009 i a la Biennale d'Arquitectura des del 2012. El projecte presentat per l'Institut Ramon Llull a la Biennale és escollit per un comitè d'experts que canvia cada any.

Més informació sobre el procés i el jurat d'enguany en [aquest enllaç](#).

Continguts

Presentació	3
Projecte	4
Projeccions làser	4
Instal·lació amb panells LED	4
Composició sonora	5
Dramatúrgia	5
Localitzacions	7
Equip	9
Claudia Pagès Rabal	9
Elise Lammer	9
Andrea Rodriguez Novoa	10
Priscila Clementti Collado	10
GOIG	10
nara is neus	11
Tallers Soteras	11
Hangar	11
Crèdits	12

Presentació

Paper Tears és una instal·lació de llum, so, imatge i coreografia concebuda com un dispositiu temporal. L'element central és un arxiu de marques d'aigua o filigranes —dibuixos visibles només a contrallum en un paper— que es conserva actualment al Museu Molí Paperer de Capellades (Catalunya).

A diferència de les inscripcions visibles, com ara lleis, segells o llenguatge escrit, les filigranes existeixen en negació, formades a través de variacions de gruix que només apareixen quan es col·loquen a contrallum. Històricament, van sorgir a Itàlia al segle XIII, però les filigranes que ha escollit Claudia Pagès Rabal són totes del segle XV, un temps de profundes transformacions a la península Ibèrica, marcades per les neteges ètniques, la consolidació de la identitat a través de l'expulsió, i la divisió del mar Mediterrani. Aquests fets estan connectats, materialment, amb la fabricació de paper: l'expulsió de les comunitats musulmanes, que havien introduït i mantingut la producció de paper, va provocar escassetat i una dependència més elevada del paper importat. Venècia i Catalunya van ocupar posicions clau dins d'aquesta transformació, les lògiques de la qual continuen configurant la nostra condició contemporània.

Paper Tears es desplega a través de múltiples punts de vista, tant en el conjunt de la instal·lació com en la individualitat de cada veu i so, oscil·lant entre la narració col·lectiva i l'experiència singular. La seva organització espacial i conceptual s'inspira en les xarxes subterrànies i superficials d'aigua dolça i salada —nivells, marees i fluxos— que funcionen com a marc topològic del projecte.

En francès, l'expressió *en filigrane* es refereix a alguna cosa que hi ha sota la superfície: una idea, una emoció o una tensió que es resisteix a l'expressió directa però que roman present. Experimentar *Paper Tears* pot ser com entrar en una màquina del temps. Però no per reconstruir un capítol històric, sinó perquè elements representatius d'un temps determinat es confronten amb estats contemporanis. En un moment marcat per conflictes geopolítics, crisis migratòries i estats d'emergència, ens revela una continuïtat inquietant entre les infraestructures de poder del passat i les del present.

Elise Lammer, comissària:

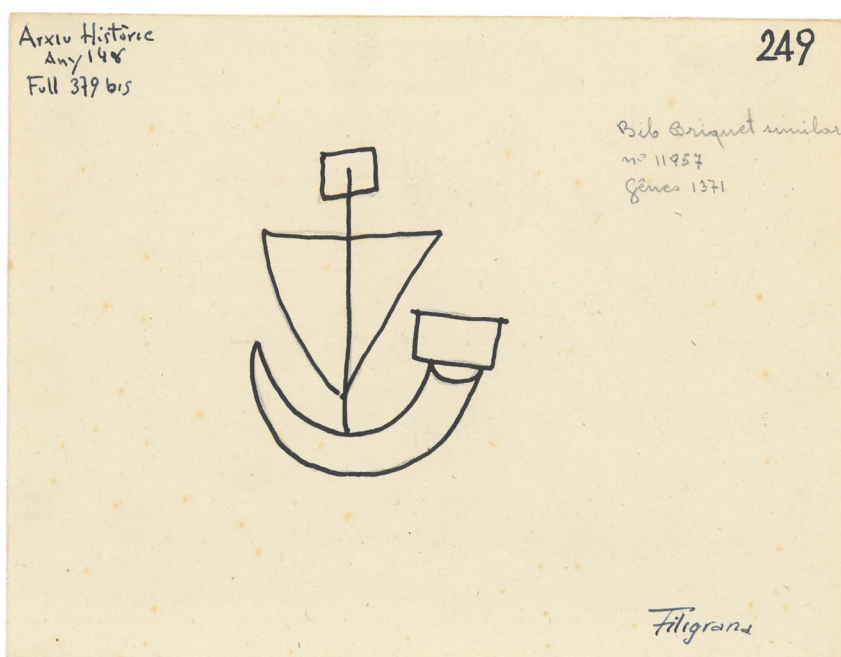
«*Paper Tears* parteix d'una paradoxa: marques dissenyades per fixar el significat reapareixen en el moment en què aquest comença a esvaïr-se. Claudia Pagès Rabal aborda les filigranes com empremtes materials que poden ser reactivades en el present. Aquestes marques, que antigament s'utilitzaven per autenticar documents, es recontextualitzen a través de les veus i els gestos de bufons contemporanis.

El bufó, situat als marges del poder, desarma amb la seva aparent innocència i follia escenificada, però transmet veritats inquietants. El vídeo, element central de *Paper Tears* filmat en diversos indrets de Catalunya, segueix el ritme dels sistemes hídrics, incloent-hi fonts, aqüífers i lleres fluvials. Aquestes localitzacions estan definides per la presència i el moviment de l'aigua i inclouen una gran varietat d'entorns –des de fonts fins a lleres de rius i infraestructures diverses– associats a un sistema aqüífer subjacent. Es troben dins d'un context històric més ampli vinculat al reg, a la producció de paper i a altres indústries. És dins d'aquest marc més ampli que es van produir originalment les filigranes.»

Projecte

Projeccions làser

A *Paper Tears*, quatre làsers projecten un arxiu en evolució de marques d'aigua del segle XV i animacions fetes a mà per Claudia Pagès Rabal. Considerat habitualment com una tecnologia associada a la precisió, l'armament o l'espectacle, el làser es reconverteix aquí en un instrument d'arxiu de llum.

Una de les filigranes arxivades al Museu Molí Paperer de Capellades. Cortesia de MMP.

Instal·lació amb panells LED

Els panells LED estan fixats magnèticament a una estructura metàl·lica. La pantalla, feta a mida, mesura aproximadament 10 metres de llargada. La seva forma s'inspira en un canal, amb un extrem frontal semblant a un vessament que distorsiona parcialment la imatge. Aquesta configuració reforça les perspectives canviant del film, guiant l'espectador a través de múltiples línies de visió.

L'interès de Pagès Rabal per les pantalles LED rau en la seva presència material: a diferència de les projeccions digitals, els LED tenen massa i mortalitat. Parpellegen, es degraden i cauen. Aquest joc de miralls es veu reforçat en el vídeo, que convida els espectadors a un viatge dins i al voltant dels aquífers catalans situats a la zona paperera.

Claudia Pagès Rabal, artista:

«Les filigranes són petits dibuixos senzills fets amb filferro que després es cusen al motlle de paper. Com que són dibuixos de línia única, sempre tenen un aspecte naïf; per això els projecto amb làsers, que utilitzen un sol feix de llum que traça la línia del dibuix. Els làsers, però, funcionen com les filigranes del paper, però a la inversa: si les filigranes es veuen en forma de negatiu, amb els làsers apareixen en forma de positiu a la paret, amb una llum intensa que, si es mantingués fixa en un punt únic, acabaria deixant una marca a la paret. Converteixo les filigranes en grafitis mòbils basats en la llum.»

Claudia Pagès Rabal, artista:

«La pantalla en forma de canal reflecteix la claraboia de l'espai, creant un joc de blaus (aigua i cel) i perspectives paral·leles. El vídeo té diverses parts: serveix com a superfície on el llenguatge córrer; com a pantalla on el territori apareix com a mapa i on he anat a filmar quatre sorgents d'un aquífer que ha proporcionat aigua per la producció de paper durant segles; i com a escultura coreogràfica on els cossos han de rodejar-la i recórrer-la. La coreografia que hi apareix també s'ha tractat d'aquesta manera, els cossos apareixen dins d'aquest canal i la profunditat de la imatge es recupera gràcies a la interacció de la llum i el moviment.»

L'artista ha treballat amb un dron per captar múltiples perspectives, i desenvolupa una tècnica de filmació destinada a produir una vista zenital que es desplaça horitzontalment, aplanant el territori i el paisatge com un mapa.

A banda de l'estructura metàl·lica, hi ha dues plataformes dissenyades en col·laboració amb l'estudi d'arquitectura GOIG (Miquel Mariné i Pol Esteve) perquè els visitants puguin pujar i veure l'exposició des de diferents nivells.

Composició sonora

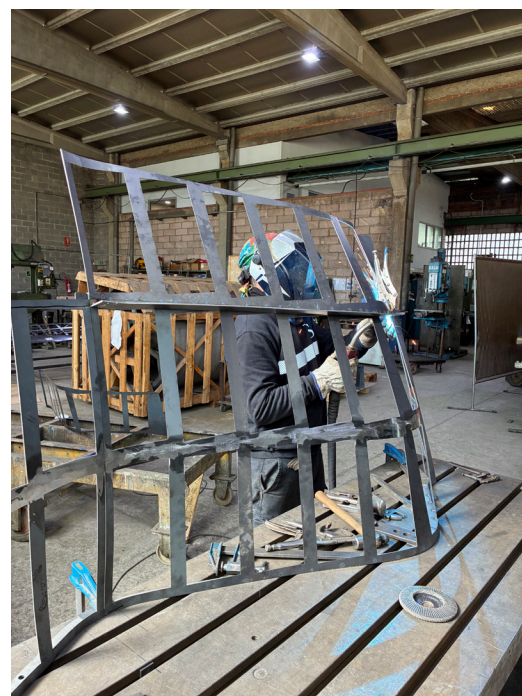
Una peça sonora composta per veu i percussió complementa la instal·lació. Mitjançant la narració, el joc lingüístic i l'associació rítmica, interactua tant amb les filigranes projectades com amb el vídeo. A partir del treball amb un petit cor, Pagès Rabal elabora una composició vocal estratificada. La peça es produeix en col·laboració amb nara is neus, productora musical establerta a Barcelona amb qui l'artista ha col·laborat en altres projectes.

La percussió, lenta i repetitiva, busca induir un estat de trànsit i desorientar el temps lineal. Les vibracions profundes dels subgreus ancoren la instal·lació, ressonant físicament a través dels cossos dels espectadors. El so i la veu constitueixen l'element immaterial que unifica tota la instal·lació.

Dramatúrgia

La dramatúrgia de *Paper Tears* s'estructura en un vals en tres actes, que es repeteixen en bucle. En paraules de la seva autora, Claudia Pagès Rabal:

«Durant el primer acte, observem les filigranes i ens fem associacions lliures. Hi situem fets com dates i esdeveniments que succeeixen durant els anys en què es van fer les filigranes, i també parlem de la seva brutalitat i els seus vincles amb el present, amb comentaris i acudits que ens ajuden a navegar-hi. El segon acte és el moment dels monòlegs, de la parla i les divagacions. Un flux de consciència en què els personatges discuteixen temes crucials del nostre temps: el dret al boicot; l'ús de perspectives universals, particulars i singulars, i el rol del quàntic en la política actual; com s'aborda la diferència en les polítiques necroviolentes; i com les notícies constants i devastadores impacten els nostres cossos, convertint el llenguatge en pur eufemisme que no aconsegueix res. La tercera i última part d'aquest vals se centra en el cos i en la transformació de l'espai en un aquífer on habitar.»

Procés de creació de l'estructura que sosté els panells LED a Tallers Soterias, Capellades.
Cortesia de Claudia Pagès Rabal

Filmació de *Paper Tears*.
Cortesia de Claudia Pagès Rabal

Fragment del primer acte

AMEEN: No one likes to be singled out or told that they look like somebody else. Everybody wants that sense of unity, of being unique....

Particle, Particular. What was it? Singular, Particular and Universal. I'm all for the UPS theory. From Universal through Particular to Singular. A round trip.

If you follow UPS, you know that there's no critique if you don't include yourself in it.

UPS draining, UP-SIDE-DOWN?

Wait, wait. One. A movement of reduction to a singular point and then of the expansion to a new universality. That's Jesus Christ on the cross, dead and turned into the Holy Spirit.

Wait, wait. Two. The compilation of universal discomforts to economize them into a singular gain. They call it provocation, it's the alt-right mocking the working class.

Wait, wait. Three. We created the Universal horror, therefore all the miseries of the world should be blamed on us and we will apologize while keeping that same universal horror. This is the self-pity of liberals.

Wait, wait. Four. Those who think they are all: the chosen, the singular, the particular, the universal; and justify the horror as their ethical activity. Well, those are the ones that send this to kids.

Pointing, I'm going to include myself in the pointing.

No one likes to be singled out or told that they look like somebody else. Everybody wants that sense of unity, of being unique.

I'm everything I don't resemble. Watermarks are crafted to be invisible when circulated, and only become visible when held up to the light. Once they are projected onto the wall, there is an urgent desire to give them an identity, to give them a name, and another, and another, and another, to make a pile... They will be all those names we don't give them.... I am a pointing hand, I am a swallowing tube. Every time I am told I am something new, I forget what I was before.

Localitzacions

Les imatges d'aigües sorgents, o aigües que brollen de manera natural del subsol cap a la superfície, que figuren en el projecte tenen les següents localitzacions:

Aqüeducte del Pont Nou
Sant Pere de Riudebitlles
41.449987292189256, 1.6916954343508819

Situat a aproximadament un quilòmetre de Sant Pere de Riudebitlles, l'aqüeducte consta de deu grans arcs de mig punt i mesura aproximadament 80 metres de longitud i 25 metres d'alçada. Transporta les aigües del torrent de Mediona, afluent del riu Anoia, per sobre del torrent de Guilló. Aquesta aigua formava part del sistema comunal de reg, conegut com el Rec de Dalt o Rec de la Vila, que proveïa molins i les terres agrícoles dels voltants.

Aigües avall del Pont Nou hi ha un conjunt de molins conegut actualment com Cal Jan, on el molí paperer Valls està en funcionament des de l'any 1527. Documents de 1281 ja fan referència a disputes sobre l'ús de l'aigua de l'aqüeducte, incloent-hi una resolució a favor del monestir de Sant Pere de Riudebitlles pel que fa als drets de reg. Això suggereix que l'aqüeducte, o almenys una part, es remunta a l'època medieval. Després dels danys causats per un terratrèmol al segle XV, l'estructura va ser parcialment reconstruïda sota la direcció de l'abat de Montserrat entre 1672 i 1721. El tram central correspon a aquesta reconstrucció, mentre que els extrems conserven elements medievals anteriors. Una restauració realitzada l'any 1987 va confirmar que parts de l'aqüeducte podrien datar fins i tot del segle XII.

Gorgs del Diable, Riera de Carme (o Miralles)
Orpí
41.520042610622355, 1.5642654965346277

La riera de Carme, també coneguda com la riera de Miralles, neix a Miralles, travessa els termes d'Orpí, Carme i la Torre de Claramunt, i desemboca al riu Anoia a la Pobla de Claramunt. El curs fluvial discorre dins d'una vall definida entre la serra de Collbàs i el coll de la Llentia, d'una banda, i la serra d'Orpinell i la serra d'Espoia, de l'altra, on el torrent conegut com el Gost recull les aigües dels vessants circumdants. Des del punt de vista morfològic, la riera de Carme configura una conca d'erosió excavada en calcàries i conglomerats. Aquest procés dona lloc a una successió de petits salts d'aigua i gorgs. Històricament, el riu ha estructurat el territori, tot sostenint usos domèstics així com activitats productives i industrials vinculades a la força hidràulica.

El tram on es va filmar el vídeo es troba a uns deu minuts a peu aigües amunt d'Orpí, seguint la riera, en un sector apartat. Al llarg d'aquest recorregut, petits salts d'aigua i gorgs naturals esquitxen el llit fluvial.

Les Deus de Mediona

Sant Quintí de Mediona

41.46533704844868, 1.6556448714665746

Sant Quintí de Mediona es troba a la vall mitjana del torrent de Mediona, dins d'un paisatge modelat per un flux d'aigua intermitent. A mesura que el riu travessa aquesta zona, excava el terreny calcari de l'eocè¹ i, en alguns punts, desapareix sota la roca abans de tornar a emergir en una sèrie de fonts, basses i petits salts d'aigua coneguts com Les Deus. Aquest fenomen és resultat d'un sistema hídric càrstic, en què l'aigua circula subterràniament a través de fissures i cavitats abans d'aflorar en punts concrets. A Les Deus, aquest moviment es fa visible: el riu guanya força i després es dispersa en múltiples sortides, formant un flux irregular. Històricament, aquest sistema d'aigua va sostenir xarxes de regadiu desenvolupades durant el primer període medieval sota al-Àndalus (سلطنة الأندلس), i més endavant va afavorir el desenvolupament de molins i petites indústries. El lloc es va formalitzar a mitjan segle XX amb la construcció d'una font amb 23 brocs, que canalitza l'aigua procedent de fonts subterrànies, i es va convertir en un espai de lleure i turisme, amb camins per passejar i instal·lacions d'aventura.

La Bassa

Capellades

41.52836257327208, 1.6842562249958362

La Bassa és un dels punts naturals on un aqüífer subterrani aflora, estenent-se entre les comarques de l'Anoia i l'Alt Penedès. Des de l'edat mitjana, aquestes aigües han alimentat molins fariners, molins drapers i la producció de paper. Canalitzades amb cura, proveïen una sèrie de molins construïts al llarg del pendent, entre els quals el Molí de la Vila, avui el Museu Molí Paperer de Capellades, la ubicació del qual està determinada per aquest sistema hídric. L'aqüífer funciona com un sistema de circulació subterrània, en què l'aigua de pluja s'infiltra en la roca calcària i es desplaça a través d'aquesta fins a tornar a emergir en punts com la Bassa. La densa xarxa d'aqüífers d'aquesta zona va permetre el desenvolupament d'indústries basades en l'aigua al llarg dels segles. A diferència dels rius, aquest subministrament d'aigua es mantenia relativament constant i net, filtrat de manera natural a través de la roca.

¹L'eocè fa referència a un període geològic d'entre fa aproximadament 56 i 34 milions d'anys, quan gran part d'aquesta regió estava coberta per mars poc profunds, deixant com a llegat les formacions calcàries que avui configuren el paisatge.

Equip

Artista

Claudia Pagès Rabal

Artista visual, performer i escriptora establerta a Barcelona. A la seva pràctica, Pagès Rabal entrellaça paraules, cossos, música i moviment, produint dispositius visuals i lingüístics com instal·lacions de vídeo, obres en paper o llibres, on conflueixen punts d'interès que beuen de la lingüística, la psicoanàlisi i els estudis descolonials. La seva obra s'ha exposat a institucions com mumok, Viena (2025); Index, Estocolm (2025); Chisenhale, Londres (2025); IVAM, València (2024); Sculpture Center, Nova York (2024); CA2M, Madrid (2023); Fundació Joan Miró, Barcelona (2023); Tabakalera, Donostia (2022); Vleeshal, Middelburg (2022); MACBA, Barcelona, (2022); Kunstverein Braunschweig, Braunschweig (2021); Sharjah Art Foundation, Emirats Àrabs (2018). Ha participat a la 18th Biennial d'Istanbul (2025) i a la Manifesta 15, Barcelona (2024). La seva primera novel·la, *Més de dues aigües*, va ser publicada en català per Empúries Narrativa el 2024.

Fotografia: Matteo De Mayda

Comissària

Elise Lammer

Nascuda a Lausana, Suïssa, és la directora d'Halle Nord, a Ginebra. La seva pràctica se centra en el paper de l'espai, tant públic com domèstic, i en la construcció i expressió de la identitat. De naturalesa transdisciplinària, el seu treball adopta un enfocament transgeneracional i interseccional que qüestiona i revalua narratives que han patit una integració monolítica i unilateral en la història, alhora que examina aquestes qüestions des d'una perspectiva contemporània. Com a autora, investigadora i comissària, ha contribuït a nombrosos projectes internacionals, com ara al Museu Calouste Gulbenkian (Lisboa); mumok – Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig (Viena); MACRO (Roma); Pavelló Schinkel (Berlín); Centre culturel suisse (París); MAMCO (Ginebra); Kunsthau Glarus (Glarus); Musée cantonal des Beaux-Arts (Lausana); Istituto Svizzero di Roma (Roma), entre d'altres.

Fotografia: Matteo De Mayda

Coordinació general i mediació artística

Andrea Rodriguez Novoa

Arquitecta, comissària i escriptora amb àmplia experiència en pràctica curatorial, estratègia cultural i assessorament internacional. Es responsable de la mediació artística i la coordinació general de Catalonia in Venice (2026). És cofundadora i directora de BAR Project (Barcelona) i ex codirectora del Barcelona Gallery Weekend (2022–2025). Treballa internacionalment com a comissària, assessora i docent, amb col·laboracions amb institucions com Collezione Maramotti, SOMA Mexico, Sandberg Instituut Amsterdam, 18th Street Arts Center (Los Angeles), Centre Pompidou, Palais de Tokyo, Biennal de Lió, Gwangju Biennale i CAPC Bordeaux. És membre d'IKT – International Association of Curators of Contemporary Art i de C-E-A (Association Française des Commissaires d'Exposition).

Fotografia: Maria Santos – Cortesia: sesl2naus

Disseny gràfic

Priscila Clementti Collado

Dissenyadora independent amb més de 15 anys d'experiència en projectes vinculats a l'art contemporani i el context expositiu. Col·labora amb artistes, institucions culturals i agents del sector en àmbits nacionals i internacionals, incloent biennals i iniciatives curatorials. Combina la pràctica professional amb la docència universitària i la realització de tallers sobre publicació i disseny. També participa en iniciatives col·laboratives vinculades a la pràctica artística i el pensament crític.

Disseny i arquitectura de les plataformes

GOIG (Miquel Mariné & Pol Esteve Castelló)

GOIG és l'emoció causada per l'experiència d'una cosa que plau. GOIG es un estudi d'arquitectura fundat per en Pol Esteve Castelló i en Miquel Mariné. GOIG dissenya i construeix espais i objectes amb especial atenció per la rehabilitació i l'art. GOIG es eco-conscient: ecologies socials, materials, i econòmiques. GOIG ha estat reconegut amb el premi FAD de disseny el 2022, 2024, i 2025. GOIG busca el plaer en l'habitar. GOIG creu en el futur.

Música i producció de so nara is neus

També coneguda com Neus Abellan (ella/elle), és una física, música i productora de música ambient i bandes sonores de Barcelona. Combina elements de diversos subgèneres per compondre una música amb un so distintiu que captiva els oients. La seva música es caracteritza per mètriques complexes, melodies captivadores, paisatges sonors immersius que transporten els oients a diferents mons i textures ambientals que susciten una àmplia gamma de sensacions. Les seves peces estableixen un vincle profund amb qüestions existencials, conduint els oients per una muntanya russa emocional. Les seves línies de recerca recents abracen des de l'exploració dels límits entre el món orgànic i el digital fins a reinterpretacions de peces clàssiques, el disseny sonor per a instal·lacions de vídeo, bandes sonores i peces autogeneratives, tot experimentant constantment amb nous sons i mètodes i nodrint-se d'una àmplia varietat d'influències musicals.

Enginyeria i construcció metàl·lica Tallers Soteras

Amb més de 150 anys d'història a Capellades, a Tallers Soteras són especialistes en maquinària paperera i construccions metàl·liques de gran format. Fusionen l'enginyeria amb una sensibilitat artesana que els permet abordar des de solucions industrials a mida fins a col·laboracions artístiques de caràcter internacional, com la producció de l'obra per a la Biennal de Venècia. Els defineix la versatilitat, la innovació constant i una trajectòria centenària.

Fotografia: Claudia Pagès Rabal

Producció d'obra artística

Hangar, centre de producció i recerca artística

Fundat el 1997, Hangar és un centre dedicat a facilitar la producció i la recerca artística contemporània, entenent-les com a pràctiques i formes d'especulació crítica, amb capacitat de resposta davant dels debats i urgències contemporànies. Hangar ofereix suport integral a creadorxs en totes les fases dels seus processos mitjançant recursos tècnics, logístics i materials, així com programes d'acompanyament conceptual i d'amplificació de les carreres artístiques a escala local i internacional. Alhora, Hangar defensa la recerca artística com una forma legítima de generació de coneixement, promovent xarxes i col·laboracions, i impulsant la interacció de l'art amb altres camps com la ciència o la tecnologia, sempre des d'un compromís amb el programari lliure i els processos DIY i DIWO.

Fotografia: Pere Pratdesaba

Crèdits

Organization and Production / Organizzazione e Produzione /
Organització i producció
Institut Ramon Llull

Artist / Artista / Artista
Claudia Pagès Rabal

Curator / Curatrice / Comissària
Elise Lammer

EXHIBITION / MOSTRA / EXPOSICIÓ

General Coordination & Artistic Mediation / Coordinamento
generale e mediazione artistica / Coordinació general i
mediació artística
Andrea Rodriguez Novoa

Graphic Design / Progetto grafico / Disseny gràfic
Priscila Clementti Collado

Platform Design & Architecture / Progettazione e architettura
piattaforme / Disseny i arquitectura de les plataformes
GOIG (Miquel Mariné & Pol Esteve Castelló)

Metal Engineering and Fabrication / Progettazione e fabbricazione
strutture metalliche / Enginyeria i construcció metàl·lica
Tallers Soteras

Artwork Production / Produzione dell'opera / Producció d'obra
**Hangar, Centre de producció i recerca artística | Center for
Artistic Production and Research**

Handmade Paper / Carta fatta a mano / Paper fet a mà
Victòria Rabal

Venice Coordinator / Coordinamento a Venezia /
Coordinació a Venècia
Tamara Andruszkiewicz

Assembly and Transport Coordinator / Coordinamento
trasporti e montaggio / Coordinació de muntatge i transport
Favio Monza

Transport / Trasporti / Transport
Socolo Trucks

Assembly / Montaggio / Muntatge
Tallers Soteras

Communication and PR / Comunicazione e PR /
Comunicació i relacions públiques
**Institut Ramon Llull, Studio Nicola Jeffs,
Deckard Cultura Digital**

VIDEO / VIDEO / VÍDEO

Written & Directed / Scritto e diretto / Escrit i dirigit
Claudia Pagès Rabal

Music & Sound Production / Musica e produzione audio /
Música i producció de so
nara is neus

Performers / Performer / Performers
**Feña Celedón, Ameen Metawa, Guillem Mont de Palol,
Claudia Pagès Rabal, Mònica Muntaner**

Drone Operation & Photography / Pilotaggio di droni e
fotografia / Operador de dron i fotografia
Edouard Decam

Animation / Animazione / Animació
Nacho Naya

Lighting Design / Disegno luci / Disseny de llums
Víctor Colmenero Mir

Choreography / Coreografia / Coreografia
Claudia Pagès Rabal
with / con / amb

**Feña Celedón, Ameen Metawa, Guillem Mont de Palol, Mònica
Muntaner**

Costumes / Costumi / Vestuari
Claudia Pagès Rabal

Color Grading / Correzione colore / Correcció de color
Manuel G. Romero

Locations & Driver / Location e autista / Localitzacions
i conductor
Xavier Pagès Bertran

Collaborators / Collaboratori / Col·laboradors
**La Fabra Centre d'Art Contemporani Museu Molí Paperer de
Capellades MACBA dublab Barcelona ISMAX La Caldera àngels
barcelona**

ACKNOWLEDGEMENTS / RINGRAZIAMENTI / AGRAÏMENTS

**Ajuntament de Capellades, Ajuntament d'Orpí, Ajuntament
de Sant Pere de Riudebitlles, Ajuntament de Sant Quintí de
Mediona, Les Deus Aventura, Can Morei**

Special thanks to / Ringraziamenti speciali /
Un agraïment especial a
**David L. Johnson, Claudia Elies, Rafa Barber, Övül Ö.
Durmuşoğlu, Martí Manen**

#PaperTearsBiennale | @CataloniaInVenice
papertears.llull.cat

CONTACTE

COMUNICACIÓ | INSTITUT RAMON LLULL

Cristina Estrada
cestrada@llull.cat +34 677 26 04 97

Gemma Peiró
gpeiro@llull.cat +34 673 66 04 66

RP INTERNACIONAL | STUDIO NICOLA JEFFS

Nicola Jeffs
nj@nicolajeffs.com +44 7794 694 754

■ Descàrrega
de materials

LLL institut
ramon llull

A consortium formed by / Un consorzio composto da / Un consorci format per

